

נדרים ד

קושי: **כ"ז תאחר** דנזירות היכי משכחת לה? כיון דאמר הריני נזיר הוה ליה נזיר, אכל קס ליה בבל יאכל!

תירוץ 1	באומר לכשארצה אהא נזיר <u>דחייה</u> : ואי אמר כשארצה ליכא בל תאחר.
תירוץ 2- רבא	כגון דאמר לא איפטר מן העולם עד שאהא נזיר, דמן ההיא שעתא הוה ליה נזיר, דאמרינן: דילמא השתא מיית
תירוץ 3 – רב אחא בר יעקב	כגון דנדר והוא בבית הקברות <u>קושי</u> : הניחא למי"ד לא חיילא עליה נזירות מאלתר, אלא למי"ד מאלתר חיילא עליה, מי איכא בל תאחר? <u>עוד קושי</u> : האמר מר בר רב אשי: חיילא נזירות עליה מאלתר, וכי פליגי - לענין מלקות פליגי! <u>תירוץ</u> : אפילו הכי קס ליה בבל תאחר, משום דקא מאחר נזירות דטהרה הלכה שיוצאת מתוך דברי התירוץ: רב אשי: הואיל וכן, נזיר שטימא עצמו במזיד - עובר משום בל תאחר דנזירות טהרה
תירוץ 4 - רב אחא בריה דרב איקא	עובר בבל תאחר תגלחתו, ולא מיבעיא למי"ד תגלחת מעכבת, אלא אפי" למי"ד תגלחת אינה מעכבת, מצות גילוח מיהא לא מיקיים
תירוץ 5 - מר זוטרא בריה דרב מרי	עובר בבל תאחר קרבנותיו

קושי על הלימוד מהברייתא (היקש מנדרים לנזירות לעניין בל תאחר): ומן הכא נפקא ליה? מהתם נפקא ליה: (דברים כג) **כ"ז הוה ירוש** - אלו חטאות ואשמות!

דברים פרק כג פסוק כב

כי תדר נדר לה' אלקיך לא תאחר לשלמו כי דרש ידרשנו ה' אלקיך מעמך והיה בך חטא: תירוץ: מהו דתימא, חידוש הוא שחידשה תורה בנזיר. שאלה על התירוץ: מאי חידוש?

אפשרות להבין מה החידוש	דחייתו
דלא מתפיס ליה לחטאת נזיר בנדר	חטאת חלב שאין מתפיסה בנדר, ועובר בבל תאחר!
הואיל ואם אמר הריני נזיר אפילו מן חרצן הוי נזיר לכל	הניחא למי"ד: כי נזיר מן חרצן הוי נזיר לכל, אלא לר"ש, דאמר: אין נזיר עד שיזיר מכולן, מאי איכא למימר? ועוד, האי חידוש לחומרא הוא!
הואיל ואם גילח על אחת משלשתן יצא	
משום דלא מתפיסו בנדר, והא דקא קשיא לך חטאת חלב! חטאת חלב קאתיא לכפרה, חטאת נזיר למאי אתיא?	והרי חטאת יולדת, דלא אתיא לכפרה, ועבר עלה משום בל תאחר! <u>תירוץ</u> : ההיא קא שריא לה למיכל בקדשי.

ומה נדרים - האב מיפר נדרי בתו ובעל מיפר נדרי אשתו, אף נזירות - האב מיפר נזירות בתו ובעל מיפר נזירות אשתו.

קושי: למה לי היקשא? תיתי במה מצינו מנדרים!
תירוץ: דילמא גבי נדרים הוא דמיפר, משום דלא אית ליה קיצותא, אבל גבי נזירות דאית ליה קיצותא, דסתם נזירות לי יום - אימא לא, קמ"ל.

האומר לחבירו מודר אני וכו'.

הסבר המשנה: אמר שמואל: בכולן עד שיאמר שאני אוכל לך, שאני טועם לך. קושי על ההסבר: מיתיבי:

מודר אני ממך, מופרשני ממך, מרוחקני ממך - ה"ז אסור
שאני אוכל לך, שאני טועם לך - ה"ז אסור
<u>תירוץ</u> : הכי קתני: בד"א - באומר שאני אוכל לך, שאני טועם לך. <u>קושי על התירוץ</u> : והתניא איפכא:
שאני אוכל לך, שאני טועם לך - אסור
מודרני ממך ומופרשני ממך מרוחקני ממך - ה"ז אסור!

תירוץ: תני הכי: **וכבר אמר מודרני**

קושי: אי הכי, היינו רישא! ועוד, אסור אסור ל"ל למתני!
הסבר אחר של דברי שמואל: אלא אמר שמואל: טעמא דאמר שאני אוכל לך, שאני טועם לך - הוא דאסור וחבירו מותר, בל אמר מודרני הימך לחודיה - שניהן אסורין